

μαν, ὁποῦ τοῦ κάμνη χρεία τοῦ πραμάτου. Ἡ δὲ σε περ κάζω νὰ μὴν ἤθελεν κυβερνᾶ τὸ εἰρημ(ένον) πράμα καλὰ (καὶ) νικοκυράτα, ἡγού καὶ τὰ δεντρούτζηκα, καὶ 50 νὰ θέλασιν ἦστε κακὰ γοβερναρησμ(ένα) ἀπο λόγου του, θέλει ὁ ριθεὶς Νικόλ(αος) (καὶ) λέγει, ὅτι νὰ ἔχει ἐξουσία ὁ κύρ Αντώνης νὰ τὸν ευγάνη ἀπο μέσα χωρὶς κοντράστον (καὶ) τὸν κόπον του νὰ τὸνε χάνη, ἡ δὲ λεγομ(ένη) καταλαγὴ πάντοτε (καὶ) αὖ νὰ ἴναι ἰσχυρὰ (καὶ) βευαία, ἀμετάστρεπτος (καὶ) ἀμεταποίητος, σωστή καὶ καθάρια. (Καὶ) δια πίστωσιν (καὶ) βευαίωσιν τῆς παροῦσης γραφῆς παρακαλοῦσιν (καὶ) 55 ἀξιοπίστοις μαρτύροις, μαστρ Αντώνη Μπαρύζη, μαστρο Ἰω(άννη) Παρμπέρης του Ντεμένεγου. —

9

11 Φεβρουαρίου 1538

Κοπιαρησμ(ένη).

+ Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ Χ(ριστο)ῦ, ἀμὴν. ἀφλη', μηνὶ Φεβρουάριος ια'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ μαστρο Χρηστοφῆ Ντεναξία, πούλησιάν δηνατὴν (καὶ) ἀκατάλητον κάμνη ἡ κερ Αντώνια τοῦ Βλίχου, ἡ συμβία τοῦ μακαριτοῦ κύρ Φιλίπου τοῦ Ἀντωνίτζη, πρὸς τὴν ἀνυψίαν τῆς τὴν κερα Μαργαροῦ τοῦ 5 Βλίχου, πρὸς τὸν συμβῆον τῆς τὸν μαστρο Χρηστοφῆ, πρὸς τοῖς κλοιρονόμοις καὶ διαδόχοις αὐτῶν εἰς ἓνα δωματᾶκην, ὁποῦ ἔχει ἡ εἰρημένη κερ Αντώνια εἰς τὸν Μπούργον ἀπο γονικόν τῆς, σύμπλοιον τῆς ἀνωθ(εν) κερα Μαργαροῖς καὶ τῆς Μαρίνας τοῦ Μαρτζούκου, ἐλεύθερον, παντελεύθερον, διχῶς καμίαν κράτησ(ιν), καθῶς εὐρίσκεται μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Καὶ κονσενιάρη τῆς τω καὶ πουλί 10 τῆς τω ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ εἰρημένη κερ Αντώνια δια μαρτζέλοις ιη', ἡγουν δεκοκτῶ, ὁ καθὲν μαρτζέλος πρὸς σολ(δία) κα', ἡγουν ἡκῶσι ἓνα, καθῶς ἐσιαστήκασιν (καὶ) οἱ δύο ντεβολεντὰ εἰς τὸ ἀνωθ(εν) πρέζος. Τοῖς ὁπίοις μαρτζέλοις τοῖς δεκοκτῶ κρίζεται ἡ εἰρημ(ένη) κερ Αντώνια ἡ πουλύτρα κωτέντα, πληρωμένη καὶ σατζηφαρησμ(ένη) ὡς ἓναν τορνέσι. Καὶ δια τοῦτω θέλει οἱ εἰρημ(ένη) κερ Αντώνια ἡ πουλύ- 15 τρα (καὶ) λέγει ὅτι αὐτὸν το δωματᾶκην, καθῶς εὐρίσκεται μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, νὰ τὸ ἔχει ἡ εἰρημ(ένη) κερα Μαργαροῦ καὶ ὁ συμβῆος τῆς ὁ μαστρο Χρηστοφῆς, νὰ κτήσουν ἀνώγ(ιν) ἀπάνω, νὰ τὸ ἀφεντεύου, νὰ το ποσεντέρου (καὶ) νὰ τὸ ἔχουσιν τῆς ἐξουσίας των αὐτοὶ (καὶ) οἱ κλοιρονόμοι των, πουλήσουν, χαρίσουν, ἀλωτριώσουν (καὶ) τὰ ἐξῆς. Ἡ δὲ σε περ κάζω δια κανέναν καιρὸν νὰ ἤθελ(εν) 20 σικωθῆν τινὰς νὰ γυρέψει δικαιώματα εἰς τὸ παρὸν δωματᾶκην ἢ τῆς κερα Μαργαροῖς ἢ τοῦ συμβήου τῆς τοῦ μαστρο Χρηστοφῆ ἢ τῶν κλοιρονόμων τῶναι, ὀμπληγάρεται ἡ κερ Αντώνια ἢ πουλύτρα αὐτῇ καὶ τὰ καλὰ τῆς, νὰ τῶν ἀπηλογοῦνται τῶν ἀγωραστάδων εἰς ὅλ(α) ταντάνα ἡντερέσα, ὁποῦ ἐθέλασιν ἀκαδέροι. (Καὶ) πάλει ὀμπληγάρεται νὰ μαντηνήρει καὶ νὰ ντεφεντέρει τοῖς ἀγωραστάδες ἡν περπέτουω, 25

(καὶ) ἡ εἰρημένη γραφῇ νὰ ἦναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν καὶ κοντεναζιῶ (ὑπέρ-
 πυρα) ε', τὰ ἡμυσι τῆς ἀφ(εν)τίας (καὶ) τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅπου στέργει, (καὶ)
 τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν (καὶ) ἀξιοπίστοις μαρτύροις, κυρ Λούκα Παπαδόπουλος,
 μαστρο Μανόλι Καλαβρός.

ΙΟ

14 Φεβρουαρίου 1538

- f. 25r + Ἐνονόματι τοῦ (αἰωνίου) Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμήν. Ἔτει ἀπὸ τῆς καταβάσεως τοῦ
 Κυ(ρίου) ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ , ἀφλη', μηνὶ Φεβρ(ουάριος) ιδ'. Ἐν Ἐξω Μπούρ-
 γ(ω) Χανδάκει Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ κυρ Νικολοῦ Μαβρωμάτι εὐρισκομ(ένη)
 ἐκεῖ ἡ πενθερὰ τοῦ εἰρημένου κυρ Νικολοῦ ἡ λεγομένη κερα Κατερίνα, ἡ συμβῆα τοῦ
 5 μακαριτοῦ κυρ Νικολοῦ Μηνιάτι, ἀσθενεία βαρυττάτη περιπεσῶν καὶ τὸ τοῦ θανά-
 του ἄορον τέλος φοβηθῆς, τὸν δὲ νοῦν αὐτῆς σῶον καὶ ἀκέραιον ἔχωντα καὶ τὴν
 γλώτταν καθαρὰν, καὶ φοβηζομένη τὸν ἄορον θάνατον, μήπως αἰφνηδὶος ἀρπαγὴ καὶ
 ὑπάγει ἀδιόρθωτοι καὶ τὰ ἐαυτῆς πράγμ(ατα) μένουσιν σκανδαλησμένα καὶ ἀδιόρ-
 θωτα, διὰ τοῦτω ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπόγραφον νοτάριον τῆς ἀφεντικῆς ἐξου-
 10 σίας, ἵνα γράψω καὶ τελειόσω τὸ παρὸν προικοσύμφωνον τῆς θυγατέρας τεις τῆς κερ
 Αντριάνας, κατα πῶς φαίνεται καὶ δέν της ἡκαμ(εν) πάτοις ὄντε τὴν ἐπάνδρευσεν καὶ
 ἡδωκέν της τὸν κυρ Νικολὸν Μαβρωμάτι ἀπο καιρὸν καὶ χρόνοις περασμ(ένοις) ὁ δια
 ἄνδραν της νόμημον (καὶ) εὐλογιτικὸν, καθῶς ὀρίζει ἡ ἀγία τοῦ Θ(εο)ῦ καθολικὴ (καὶ)
 ἀποστολικὴ Ἐκκλησί(α). (Καὶ) κατα μὲν τὸ πρῶτον τάσσει καὶ δίδει ἡ εἰρημένη κερα
 15 Κατερήνα τῆς θυγατέρας της τῆς Ἀνδριάνας καὶ τοῦ γαμπροῦ της τοῦ κυρ Νικο-
 λοῦ ὀμπροστὰ εἰς τὴν μάναν της τὴν κερα Φλουρέντζα(ς) καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν της
 τὴν Σοφία (καὶ) εἰς τὴν θυγατέραν της τὴν Φιλίπα ἐν πρώτοις τὴν ευχὴν της καὶ
 εἰς ὄνομαν προύκας: Αρχ(ή) τὰ σπίτια τοῦ Χαντακίου, ὅπου κάθουμέστα σήμερον,
 ἡγουν σώσπιτον καὶ ξώσπητ(ον), ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικὰ των, με τοῦτω νὰ κάθεται
 20 (καὶ) ἡ μάνα της ἡ κερα Φλουρέντζα μέσα ἕως ὅλην της τὴν ζωὴν· ἀκόμει καὶ ὁ
 μαγαντζῆς τῆς Ἐυριακῆς, ὅπου ἔναι κατωθῖον τοῦ Μιχάλη Χιώτι, ἀποθανόντα τῆς
 μάνας της τῆς κερα Φλουρέντζας (καὶ) αὐτὸς ἐδικὸς τ(ων)· τὸ ἀμπέλ(ην) ὅπου ἔχει
 εἰς τὰ Καλαμούρια, καθῶς εὐρίσκεται, (καὶ) αὐτὸν ἐδικὸν των· ἀκόμει τα δύο χωρά-
 φοια, ὅπου ἔχει τὸ ἕναν εἰς τὸν Κώτι (καὶ) τὸ ἄλλον εἰς τὸ Ληβάδην, εἰς τὰ Μεσό-
 25 λοια, ἀπο τὴν σήμερον ἐδικὰ των· ἀκόμει τάσει της (καὶ) ἡ λαλά της τῆς εἰρημένης
 Ἀντριάνας ἕτερον χωράφην εἰς τὸ Ληβάδην πρὸς τὴν μερίαν τοῦ σερ Τζουάνη Κρίσ-
 που, με τοῦτ(ω) νὰ τὸ παραλάβῃ ἀποθανόντα της· ἀκόμει τὸ τέλος, ὅπου πέρνει
 ἀπὸ τὴν Κατερήνα τοῦ Μούναρι τοῦ Ἀρφανοῦ τὴν γηνέκα πᾶσα χρόνον σολ(δία) λδ',
 ἡγου τριάντα τέσερα, ἀπὸ τὸ σπίτ(ι) ὅπου ἔχει εἰς τὸ Τιχόκαπτρον, (καὶ) αὐτὸν ἐδι-
 30 κὸν των ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ λογάται τῆς εἰρημένης Ἀντριάνας ὁ δια χάρησμάν της·

